Declarația Ministerului securității naționale al Republicii Moldova

În ziua de 2 ianuarie 1992 serviciul de informații «Novosti» din Rusia, precum și unele organe de informare în masă din Republica Moldova, au transmis în mod tendențios o informație privind opinia dlui Anatol Plugaru, deputat în organul legislativ al republicii, ministru al securității naționale, despre procesul unirii cu România.

Ținînd seama de faptul că opinia publică, atît din Republica Moldova, cît și de peste hotarele ei a fost indusă în eroare, ministrul securității naționale, dl Anatol Plugaru, a făcut corespondentului Moldova-pres următoarea declarație.

În interviul acordat săptămînalului «Literatura și arta» m-am referit la problema unirii cu România, dar am și dat explicații pe marginea acestui proces. Problema în cauză nicidecum nu poate fi un moft al unui grup de oameni, fie și numeros, ci numaidecît o doleanță a întregului popor. Este absolut clar, că a stopa acest proces poate fi la fel de periculos, ca și accelerarea lui artificială. Din contextul celor spuse de mine în repetate rînduri, inclusiv în interviul vizat, reiese cu claritate că accelerarea artificială a procesului de unire cu România va duce la dușmănie între concetățenii noștri, la românofobie și la mărirea decalajului spiritual dintre românii de pe ambele maluri ale Prutului. Opinia mea constă în următoarele: situația din republica noastră, contextul geopolitic și factorii internaționali ne dictează să nu forțăm nota în acest sens. Noi nu putem să nu ținem cont cel puțin de părerea celor 1,5 milioane de nemoldoveni, cărora aceste sentimente nu le sînt apropiate. Nu putem vorbi de o unire expromptă, ignorînd, astfel, opinia poporului băștinaș, care la 8 decembrie trecut a votat pentru independența Moldovei și a ales un Președinte, care a votat de rînd cu Parlamentul Republicii, a trasat și promovează o politică a independenței.

În același interviu m-am referit și la hotarele Republicii Moldova, unde am menționat că nu e departe ziua, cînd frontierele vor trece în jurisdicția necondiționată a Ministerului Securității Naționale.

Or, altfel nici nu poate fi într-un stat care se vrea independent, nu putem, este irațional, nefavorabil atît din punct de vedere politic, cît și economic să menținem sîrma ghimpată la Prut și să nu o ai în cealaltă parte de frontieră. În același timp nu o putem scoate de la Prut pentru a o muta la granița cu Ucraina. Nu avem motive să ne înstrăinăm de vecini. Deci, avem nevoie de frontiere cu regim normal, firesc, echivalent. Căci cum altfel vei trăi în prietenie cu cei ce sînt alături, cum altfel să intri în Casa europeană comună? Corespondentul agenției TASS a «urgentat» această trecere fără consimțămîntul meu, falsificînd astfel opinia expusă în interviu. Declar cu toată responsabilitatea, că serviciul făcut de către reprezentantul mijloacelor de informare în masă poate fi calificat drept o lovitură dată cursului nosrtu spre realizarea independenței reale. Avem doar Declarația de independență, adoptată la 27 august trecut de către Parlamentul Republicii Moldova, precum și voința poporului exprimată la Marea Adunare Națională din aceeași zi. Cu atît mai mult cu cît poziția în acest plan a Președintelui Republicii Moldova, dl Mircea Snegur, este acceptată de întreg poporul. De la sine se înțelege că aceasta este și poziția Ministerului Securității Naționale.

Îndată după difuzarea informației tendențioase prin intermediul serviciilor de presă, separatiștii din Transnistria au ocupat sediul secției orășenești a securității naționale din Tighina. Nu se exclude un joc politic bine dirijat de forțe dușmănoase intergității noastre teritoriale, care vor cu orice preț să salveze ceea ce nu se mai poate salva. Cred că trebuie să tragem concluziile respective și să nu mai admitem provocații de acest gen, lucruri care duc nemijlocit la tensionarea și mai înaltă a situației social-politice din republică.

Dar indiferent de soiul și numărul lor vom face tot ce e posibil pentru independența reală a statului nostru, pentru realizarea voinței poporului care vrea libertate și o viață mai bună, căci o merită demult.